

Vi dumpede, før vi fik lov at prøve«

Inden Marie Mørk Lastrup fødte sit og kærestens første barn, var afgørelsen allerede truffet: Sønnen skulle med en plejemor hjem. Informations indblik i sagens dokumenter kaster lys over Barnets Lov. En lov, som deler jurister og fagfolk

Skrevet af:

Laura Friis Wang

Sigrid Nygaard

**INFORMATION 12. december 2025/
(kopieret fra gratislink i LinkedIn, TAK Information)**

Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensen måtte sige farvel til deres dreng et par timer efter fødslen, fordi kommunen havde besluttet at tvangsfjerne ham allerede inden han kom til verden.

PrivatfotoFoto: Privatfoto

11. december 2025

En aften i maj gik Marie Mørk Lastrup i fødsel med sit første barn. Det gik stærkt. I løbet af natten kæmpede hun sig igennem veerne. Klokkeren seks næste morgen gav jordemoderen besked på, at hun kunne begynde at presse.

Ved siden af sad den kommende far, René Erland Jensen, og heppede. Der gik ikke lang tid, før han kunne ane et lille hoved. Ud kom en rask og velskabt dreng, som blev lagt op på sin mors bryst.

Omstændighederne omkring fødslen var alligevel langt fra som de flestes.

En måned før drengen kom til verden, havde myndighederne besluttet, at det ufødte barn skulle tvangsfjernes fra 33-årige Marie Mørk Lastrup og 35-årige René Erland Jensen. Derfor sad en sagsbehandler fra kommunen ude på hospitalsgangen klar til at overbringe den nyfødte til en plejemor.

Lige siden har de forsøgt at få ham hjem.

»Vi har været til eksamen i at have et barn og dumpede, før vi overhovedet har prøvet at være forældre,« siger Marie Mørk Lastrup.

Marie Mørk Lastrup gør sig klar en tidlig morgen i hjemmet i Bøjden, mens hundene holder hende med selskab.

Sigrid Nygaard

Den 19. december får parret at vide, om retten vil pålægge kommunen at genbehandle deres sag hurtigere end inden for et år. Afgørelsen kommer knap syv måneder efter, at deres søn blev født.

Det er den nye Barnets Lov, som trådte i kraft for snart to år siden, som gør det muligt for kommuner at træffe afgørelse om tvangsanbringelse af ufødte børn.

I de snart to år, loven har været gældende, er 43 sager om anbringelse af ufødte børn blevet taget op i Ankestyrelsen, og heraf er fire afgørelser omgjort.

Filosofien bag loven er, at forældre uden forældreevne skal have færre chancer. Der er for mange børn, som vokser op og bliver omsorgssvigtet, flere skal anbringes og helst tidligere. Staten skal stå på børnenes side, som Mette Frederiksen annoncerede i sin første nytårstale som statsminister i 2020.

Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensens advokat taler dagens retssag igennem foran retten i Svendborg. Den 19. december får parret at vide, om retten vil pålægge kommunen at genbehandle deres sag hurtigere end inden for et år.

Sigrød Nygaard

Men Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensen mener ikke, at kommunen står på sønnens side. De mener, de burde have fået en chance for at bevise, at de som hans biologiske forældre er de rette til at tage vare på ham. Information har fået indsigt i dokumenter fra psykiatrien, kommunen og Ankestyrelsen for at kunne fortælle deres historie.

En historie, som kaster lys over en lovgivning, der har været omdiskuteret fra begyndelsen, fordi den ifølge kritikere udfordrer forældres retssikkerhed, men også retten til familieliv.

For hvordan vurderer man forældreevne hos forældre, der ikke har prøvet at være det endnu? Og hvor meget skal der til for at blive erklæret uegnet som mor eller far på forhånd?

»Best dad ever«

Marie Mørk Lastrup havde en efterårsdag i 2024 forberedt en overraskelse til René Erland Jensen, da han kom hjem fra sit arbejde. Rundt om i huset havde hun gemt små poster, som tilsammen udgjorde en skattejagt. Med sin telefon i hånden tog hun sin mand med rundt i huset, mens hun filmede. René Erland Jensen kiggede sig forvirret omkring, Marie Mørk Lastrup fnisede. Den ene post indeholdt en gåde, som førte ham til den næste. Til sidst nåede han frem til skatten, gemt bag et billede på en hylde oppe under loftet.

Her lå et kort med teksten: »Best dad ever.«

Kortets glædelige afsløring var en kulmination på René Erland Jensen og Marie Mørk Laustrups efterhånden lange forhold. De lærte hinanden at kende i 2007 på Arto. Et chatforum for unge, som var populært i 00'erne. Hun var dengang 15 år gammel, han var 17.

•
Over en 15-årig periode var de to sammen on and off. René Erland Jensen uddannede sig til landmand og fik arbejde på en gård, Marie Mørk Lastrup gik på produktionsskole og prøvede flere uddannelser af, men hun havde det svært.

Hele sit liv har hun følt sig anderledes og forkert. I løbet af sine teenageår udviklede hun angst, særligt i sociale situationer som fester. I dag ved hun, at det er, fordi hun har Aspergers syndrom. En autismediagnose, som for hende er karakteriseret ved særinteresser, følsomhed, repetitiv adfærd og sociale vanskeligheder, hvor hun foretrækker samvær med få og mennesker, hun kender. Diagnosen har hun først fået dette efterår.

I 2017 udviklede hun en spiseforstyrrelse, og i de kommende år røg hun ind og ud af hospitalet. I perioder stoppede hun helt med at spise og drikke og blev indlagt med så lav vægt, at det var livstruende. Det resulterede i de sidste par år af spiseforstyrrelsen i psykotiske symptomer med høre- og synshallucinationer. Hun blev derfor diagnosticeret med paranoid skizofreni, som en speciallæge i psykiatri senere har vurderet var forkert. Det skete i forbindelse med, at hun fik sin autismediagnose.

Til sidst blev hun visiteret til et bosted for psykisk sårbare unge på Østerbro.

Marie og René har 28 kaniner, fem høns, tre hunde og to undulater. Alligevel føles deres parcelhus for enden af en lukket villavej i Faaborg-Midtfyn tomt, efter deres nyfødte søn ikke fik lov til at komme med hjem fra hospitalet.

Sigrid Nygaard

Efter et par års adskillelse genoptog hun i 2023 kontakten til René Erland Jensen, som boede på Fyn. Der gik ikke mange togture frem og tilbage fra København, før de besluttede, at hun skulle flytte ind hos ham.

Mindre end et år senere stod René Erland Jensen så med et kort i hånden. Skattejagtens skat: Han skulle være far.

»Serøst,« spurgte René Erland Jensen, kiggede ned på kortet igen og så op på hans kæreste. »Er det rigtigt?«

Hun grinede og svarede med en kluklatter »ja«.

Systemet underrettes

Det var gået hurtigere med at blive gravid, end nogen af dem havde turdet håbe på. Marie Mørk Lastrup var bange for, at hendes anoreksi havde forværret hendes chancer for at blive gravid. Hun tog fem graviditetstest, før de følte sig sikre på, at hun faktisk havde et spirende liv i maven.

Scanningsbillede af parrets lille dreng i uge 12.

Sigrid Nygaard

Ved første lægebesøg blev de sendt videre til familieambulatoriet på grund af Marie Mørk Laustrups tidligere spiseforstyrrelse. Det syntes de begge var en god idé, for hvordan ville hun reagere, når maven begyndte at vokse?

På familieambulatoriet sad der en læge og en socialrådgiver klar til at snakke med dem. Parret husker, at det mest var lægen, der snakkede, og at de næsten kun talte om Marie Mørk Lastrup. De var meget interesseret i hendes tidligere selvmordstanker.

»Hvad vil du gøre, hvis de kommer igen?«

»Er de der nu?«

Selvordstanker havde ikke været der længe, forklarede Marie Mørk Lastrup. Hun havde redskaber til at håndtere dem, og René Erland Jensen var god til at hjælpe hende.

Dagen efter ringede socialrådgiveren for at fortælle, at samtalen havde ført til en underretning hos kommunen. I underretningen fremgik det, at Marie Mørk Lastrup ikke havde noget misbrug af hverken stoffer eller alkohol, ligesom hun heller ikke røg.

Men Familieambulatoriet var bekymret for »kommende forældreskab i forhold til Marie Mørk Laustrups psykiske velbefindende«. De pegede på hendes nuværende sårbarheder, og at der var risiko for »psykisk forværring og efterfødselsreaktion.«

Kommunen modtog to underretninger i forbindelse med Marie Mørk Laustrups graviditet, allerede inden hun var trådt ind i andet trimester. En af underretningen handlede om, at hun ønskede hjælp og støtte under graviditeten for at forebygge en spiseforstyrrelse.

Sigrid Nygaard

Samtidig blev det beskrevet, at René Erland Jensen virkede som en god støtte, og at parret begge var »meget imødekommende og åbne for at tage imod støtte«.

Under en måned senere modtog socialforvaltningen endnu en henvendelse om Marie Mørk Laustrups graviditet. Denne gang fra hendes sagsbehandler på jobcentret, som på vegne af Marie Mørk Laustrup rakte ud efter hjælp. Hun var på det tidspunkt i ressourceforløb, som nogle måneder senere skulle føre til, at hun fik tilkendt førtidspension.

Sagsbehandleren skrev, at Marie Mørk Laustrup ønskede støttende samtaler i forbindelse med at blive mor. Hun havde også efterspurgt en diætist for at sikre sig, at babyen fik tilstrækkelig næring.

Sagsbehandleren skrev videre, at hun oplevede, at den kommende far var en god støtte, og at den kommende mor var god til at sætte ord på det, der var svært.

De to underretninger førte til, at det sociale forvaltningssystem blev aktiveret, førend Marie Mørk Laustrup var trådt ind i andet trimester af sin graviditet.

'Baby græder meget nu'

I en periode på to måneder deltog parret i flere samtaler med en familiebehandler. Men det, der skulle være en hjælp og støtte til det kommende forældreskab, oplevede de to snarere som en slags prøvelse.

Særligt én episode fra familiebehandlingen står klar i deres erindring. Her skulle parret demonstrere, hvad de ville gøre, når en baby græder.

Til øvelsen havde familiebehandleren taget en dukke med. Marie Mørk Laustrup husker, hvordan hun forklarede dem øvelsen og sagde, at lige

om lidt ville babyen begynde at græde. På en sofa lidt derfra lå en lift med en dukke i, og ved siden af stod en pusletaske.

Efter lidt tid sagde familiebehandleren så: »Nu græder baby«.

Parret stod begge og kiggede på dukken.

»Baby græder stadigvæk,« sagde familiebehandleren.

De blev stående.

»Baby græder meget nu,« sagde familiebehandleren så.

Herefter rejste Marie Mørk Lastrup sig op og gik hen til det, der skulle forestille at være en baby. Den var helt stiv, husker hun. Der var ingen bevægelse i den, og den sagde ikke en lyd. I hendes hoved forblev det en dukke. Hun prøvede at trøste den, men opgav, da tårerne pressede sig på.

»Jeg følte mig så forkert,« siger hun. Hun fortæller, at hun ved et opstartsmøde havde sagt, at hun ville have det svært med den form for rollespil.

Bagefter ville hun gerne fortælle, hvad hun ville have gjort, hvis det var et rigtigt barn. Hun sagde, at hvis hun havde lavet øvelsen med en af deres hunde, ja, selv hvis de var kørt forbi en mark med køer, havde hun ikke haft noget problem med at snakke babysprog.

»Men den her døde ting i hånden. Det kunne jeg bare ikke.«

Inden de tog afsked den dag, sagde familiebehandleren, at hun ville være bekymret, hvis Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensen havde en baby derhjemme.

Marie Mørk Laustrups far købte en bamse med hjem til sit barnebarn, da han for nylig var en tur i England. Når parret næste gang har samvær med deres søn, tager de bamsen med til ham.

Sigrød Nygaard

Familiebehandleren skrev på baggrund af i alt 12 møder med de kommende forældre en lang rapport. Hun noterede, at det var bekymrende, at Marie Mørk Laustrup og René Erland Jensen ofte sidestillede deres erfaringer med at passe dyr med at have et barn.

Familiebehandleren hæftede sig også ved, at begge forældre gentagne gange havde givet udtryk for en »massiv stresspåvirkning grundet kommunens bekymring«.

Dermed havde den ufødte baby ifølge familiebehandleren »allerede i fosterperioden lært, at livet kan være farligt, og at den ikke er på vej ud i en tryk og velafbalanceret familie«.

Dette kunne gøre det sværere »at knytte sig til for eksempel moderen efter fødslen«.

De kommende forældre havde ifølge familiebehandleren »begrænset indsigt«, »idylliserede tilværelsen med baby«, et »urealistisk billede af egen formåen« – og så vurderede hun, at parrets »mentaliseringssevne« var »så lav, at en babys følelsesmæssige udvikling vil være i fare«.

Det er især Marie Mørk Lastrup, som ifølge kommunen ikke har tilstrækkelig forældreevne. Faktisk konkluderes det, at hun slet ikke kan udvikle en forældreevne.

Sigrid Nygaard

Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensen svarede, at de var uforstående over for konklusionerne. Selv følte de sig usikre på samme måde, som de fleste andre førstegangsførelse forældre formentlig er. De oplevede sig misforstået, dømt på forhånd og under stort pres.

Indgrebet skal sikre en stabil start på livet

Ideen bag at give kommunerne mulighed for at tvangsfjerne et ufødt barn er at undgå de skift, som især spædbørn er sårbare overfor, når der ser ud til at være et grundlag for anbringelse.

Under høringen af Barnets Lov vurderede Børns Vilkår det som positivt, at kommunerne kan handle i god tid, når risikoen er tydelig, så barnet hurtigt kan overgå til stabile omsorgspersoner.

Dansk Socialrådgiverforening pegede på, at tidlige afgørelser kan skabe bedre forberedelse, bedre match til plejefamilier og et mere samarbejdende forløb med forældrene. Kommunernes Landsforening var også positiv.

Imens advarede andre høringsparter om retssikkerhedsmæssige og menneskeretlige konsekvenser.

Institut for Menneskerettigheder vurderede, at Barnets Lov samlet set øger presset på retten til familieliv. Instituttet fandt det bekymrende, at lovens skærpede indgreb ikke blev modsvaret af øget støtte til forældrene. Særligt fordi undersøgelser viser, at forældre i forvejen ikke altid får den hjælp, de har krav på.

Marie Mørk Lastrup og René Erland Jensen spiser morgenmad, inden de skal til Svendborg og vidne i retten.

Sigrid Nygaard

Adoption & Samfund udtrykte bekymring for, at loven kan føre til, at kommuner undlader at afprøve mindre indgribende alternativer. De advarede om risikoen for forhastede vurderinger af forældreevne, som i mange tilfælde kan udvikle sig.

Efter høringsfasen blev det præciseret, at anbringelse af et ufødt barn efter fødslen uden samtykke fra de kommende forældre kun skal ske i »helt særlige tilfælde«.

Forældreevne vurderes varigt nedsat

Marie Mørk Lastrup var to uger fra sin fødselstermin, da sagen blev fremlagt i Børne- og Ungeudvalget. Det er den instans, der afgør anbringelser uden samtykke fra forældrene.

De kommende forældre blev herefter ført ind i et rum. Her blev de fortalt, at alle fem medlemmer af udvalget havde stemt for en tvangsfjernelse. Marie Mørk Lastrup turde ikke kigge på dem, da hun hørte beskeden, så hun kiggede ned i bordet.

»Da de sagde det, ramlede vores verden,« fortæller hun.

Det er især Marie Mørk Lastrup, som kommunen ikke mener har en tilstrækkelig forældreevne. Faktisk konkluderes det, at hun ikke kan udvikle en forældreevne overhovedet.

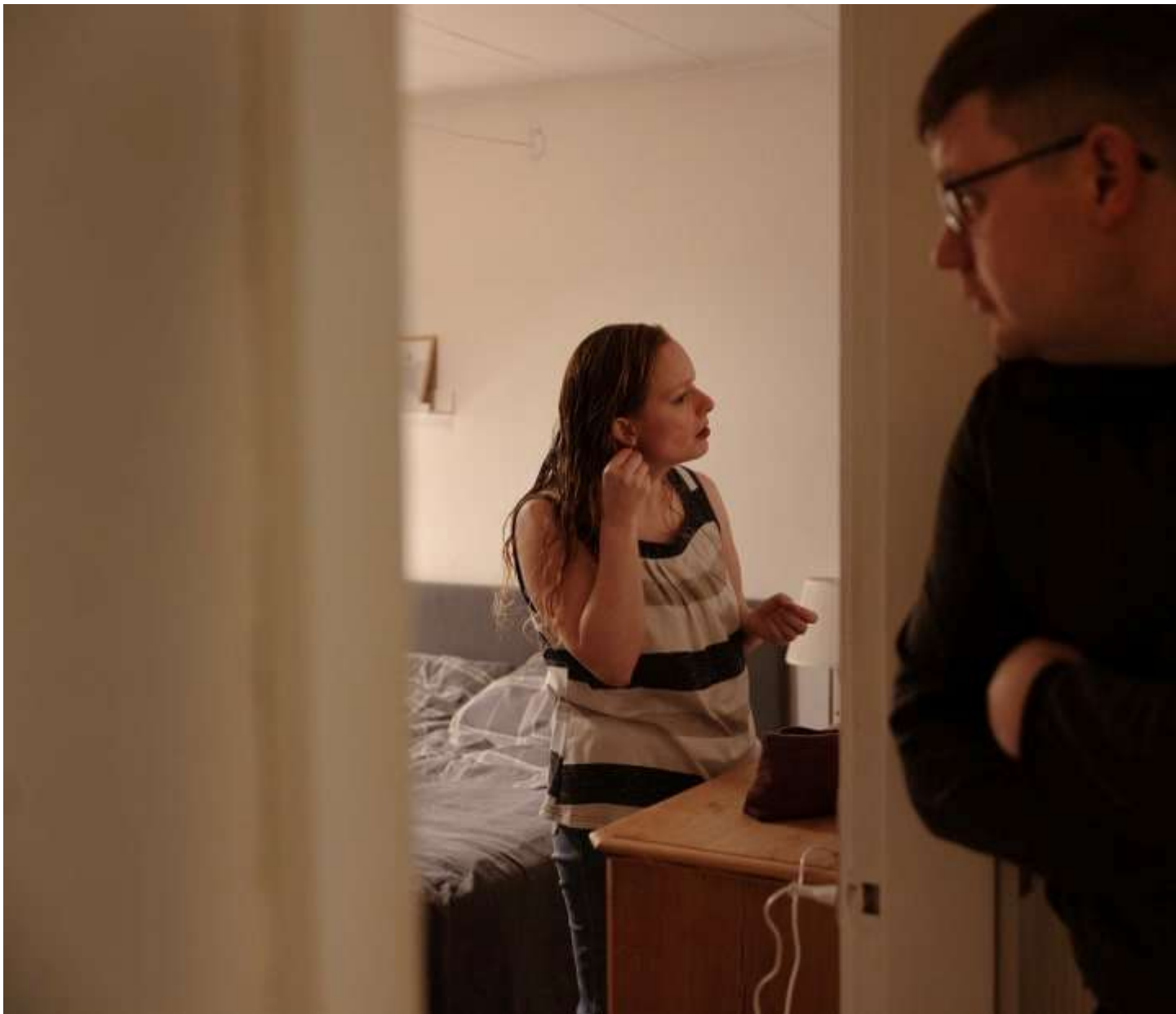
Den er således »varigt nedsat« på grund af hendes »neuropsykologiske« udfordringer, som vurderes at være medfødte. Hun er dermed ikke »i stand til at varetage omsorgen og ansvaret for et kommende barn, hverken nu eller i løbet af barnets barndom og opvækst«.

»Jeg blev erklæret uegnet, mens jeg mærkede min lille baby sparke i maven,« siger Marie Mørk Lastrup. Hun er bange for, at kommunen tog stilling på et forkert grundlag, fordi hun først efterfølgende har fået en speciallæges vurdering af, at hun har en autismediagnose. Den burde ifølge deres advokat ændre kommunens vurdering i sagen.

I en fødselsplan, der blev udarbejdet på baggrund af afgørelsen, fremgår det, at kommunen er villig til at betale for fremtidig prævention. For Marie Mørk Lastrup følte det som en form for »sterilisering«, fortæller hun. »Det er det værste, du kan sige til en kvinde, som bærer et barn. At hun ikke kan være mor.«

For René Erland Jensen gjaldt det til gengæld, at »han rummer et vist potentiale for en bedre psykologisk funktion og formentlig dermed også bedre følelsesregulering«.

Det kunne derfor heller ikke udelukkes, at han ville kunne udvikle sig. Men det ville ifølge afgørelsen »kræve en langvarig behandlingsproces, der vil tage år, og som vil omfatte både psykoterapeutisk og praktisk indsats«.

Sigrid Nygaard

Den dag i dag ved René Erland Jensen ikke, hvad han kunne have sagt eller gjort anderledes for at få en anden vurdering. Han fortæller, at han fik lov til at gå på to måneders barsel af sin arbejdsgiver efter fødslen. At han sagde til alle, der gad lytte, at han ville være i hjemmet til støtte for Marie Mørk Lastrup. Tage barnet, når det græd om natten. Trøste det og skifte bleen.

»Jeg manglede kun at sige, at jeg også ville amme, selv om jeg ikke kan. Det var lige meget, hvad jeg svarede, så var det ikke godt nok,« siger han.

Han forstår ikke, hvorfor han igen og igen i dokumenterne bliver beskrevet som »idylliserende«.

»Jeg har kendt Marie i meget lang tid. Jeg er bekendt med alle de problemer, hun har. Det er jo ikke, fordi jeg lige er kommet ind fra højre og kun har lært de gode sider af Marie at kende.«

Da Marie Mørk Lastrup blev scannet kort før fødslen, undgik hun at kigge på skærmen. Hun var bange for at knytte sig for meget til det ufødte barn. Og da hun få uger senere på sin terminsdato mærkede sit vand gå, var det ikke glæde og spænding, hun blev opfyldt af. Det var frygt.

»Vi havde jo et håb om, at jeg gik over tid, så vi kunne nå at få rettet op på det her,« siger hun.

Ekspert undrer sig over manglende støtte

Barnets Lov er kulminationen på en tendens hen imod alene at tage hensyn til barnet frem for at se barnet og forældrene som en enhed.

Det mener Hanne Ziebe, som er advokat med næsten ti års erfaring inden for straffesager og børnefjernelsessager. I dag er hun også formand for foreningen RIFT, som står for Retssikkerhed i Familiers Trivsel.

Loven om, at kommuner kan tvangsfjerne børn før fødslen, er hun imod. Hun tøver ikke med at sige, at den risikerer at bryde med Menneskerettighedskonventionens artikel om retten til familieliv.

Hver morgen giver Marie mad til de tre hunde, lufter dem og fodrer derefter undulaterne og hønsene.

Sigrid Nygaard

Det juridiske problem er ifølge hende, at man ikke kan løfte en tilstrækkelig tung bevisbyrde, når der er tale om kommende forældre, der ikke har prøvet kræfter med forældrerollen endnu.

»Det er ikke nok at sidde og gætte på, hvordan forældrene vil opføre sig, når de får barnet i armene,« siger hun og tilføjer: »Faktum er, at man ikke kan vide det.«

Hanne Ziebe har gennemgået dokumenterne i den pågældende sag for Information. Hun ser det som et stort problem, at tiden op til fødslen ikke blev brugt til at forbedre Marie Mørk Laustrups forældreevne. Når det anføres i sagen, at »hun ikke vurderes at være i stand til at ændre på de forhold, der påvirker hendes forældreevne«, er der alene tale om en prognose, påpeger hun.

»Jeg ser ingen begrundelse for, at der ikke sættes ind med intensiv hjælp til at afprøve, om prognosen holder i virkeligheden.«

Som loven er formuleret, mener hun desuden ikke, at man kan tvangsanbringe et ufødt barn i den pågældende sag, »hvor René Erland Jensen bliver beskrevet med udviklingspotentialer«.

Da Marie Mørk Lastrup fandt ud af, at hun var gravid, lavede hun en lille skattejagt til René Erland Jensen, hvor han til sidst fandt en graviditetstest gemt i stuen. Kortene fra skattejagten har Marie gemt i en kasse med andre minder om deres søn.

Sigrød Nygaard

Caroline Adolphsen er juridisk professor på Aalborg Universitet og har beskæftiget sig indgående med Barnets Lov. Hun har også læst dokumenterne i sagen og mener, at den er et eksempel på, hvor vanskeligt det er at træffe afgørelsen inden barnets fødsel.

På baggrund af sagens oplysninger vurderer hun, at der ser ud til at være et anbringelsesgrundlag. Hun lægger vægt på, at kommunen har

gennemført en meget omfattende forældrekompetenceundersøgelse. Men hun mener ikke, at kommunen har begrundet tilstrækkeligt, hvorfor anbringelsen er et 'helt særligt tilfælde' og dermed skal ske ved fødslen.

Caroline Adolphsen hæfter sig ved, at forældrene har forsøgt at samarbejde og er mødt op til alle undersøgelser og samtaler. Og mens der ikke ser ud til at være nogen erkendelse af »egne utilstrækkeligheder«, så er de ikke afvisende over for at modtage hjælp og støtte. Samtidig har de ikke nogen åbenlys risikoadfærd, påpeger hun.

»Så man kan ikke læse ud af sagen, hvorfor afgørelsen ikke kan vente til efter barnets fødsel.«

Faaborg-Midtfyn Kommune er blevet forelagt kritikken.

Rikke Frandsen, der er konstitueret socialchef, understreger i et skriftligt svar, at hun ikke kan kommentere på enkeltsager. Hun udtaler sig derfor generelt om, hvordan de i kommunen håndterer sager, hvor der opstår bekymring for et barns trivsel, også før fødslen.

»Vi har forståelse for, at sager af denne karakter er meget vanskelige for de familier, der er berørt. Samtidig er vores vigtigste opgave som kommune at sikre barnets tarv, når der opstår alvorlig bekymring for et barns trivsel,« udtaler Rikke Frandsen. Hun uddyber:

»Derfor arbejder vi med stor omhu i vores faglige vurderinger, særligt når en sag kan indebære så indgribende beslutninger. Anbringelse før fødslen anvendes kun i de situationer, hvor vores samlede faglige vurdering viser, at mindre indgribende indsatser ikke er tilstrækkelige.«

Forældre håber på en ny chance

Efter Marie Mørk Laustrups og René Erland Jensens nyfødte søn var kommet til verden, fik hun lov til at lægge sin søn til brystet, og han begyndte straks at sutte. Men det var første og sidste gang, hun ammede sit barn.

Sigrød Nygaard

Parret skiftede hans ble og gav ham tøj på. Herefter lod de efter aftale sønnen ligge i hospitalsvuggen og gik ud ad døren.

»Det er den værste dag i mit liv,« siger Marie Mørk Lastrup.

Omkring en måned efter fødslen stadfæstede Ankestyrelsen Faaborg-Midtfyns beslutning om anbringelse uden samtykke. Dog nedsatte de genbehandlingsfristen fra tre til ét år. Byretten skal nu beslutte, om kommunen skal genbehandle sagen endnu tidligere.

Det er nu et halvt år siden, at parrets søn blev født. I det værelse, der skulle have været hans, står en barnevogn. Den tager de med, når de hver anden fredag får lov til at have to timers samvær med deres søn.

I en video af et samvær, som Information har set, sidder parret i en sofa og giver deres søn skemad. Samværskonsulenten har i et notat skrevet, at deres mål om at få sønnen hjem spænder ben for samværet med ham. Forældrene kommer til at føle, de skal præstere, påpeger hun.

»Og dermed ses tegn på pseudomentalisering frem for mentalisering, hvor man faktisk lytter og tolker på hans signaler.«

Parret giver deres søn mad under et samværsbesøg ved kommunen. Parret har ret til at se deres søn to timer hver anden uge.

Privat

Når der bliver foretaget en anbringelse inden barnet er født, er det ifølge Hanne Ziebe meget svært for forældrene at få omgjort beslutningen.

»Vi kan ikke føre børnene tilbage igen, når der ikke er en relation. Og når barnet ikke har en relation til de biologiske forældre, så skal det være forældre, der er meget, meget gode, før de kan få dem tilbage igen.«

René Erland Jensen og Marie Mørk Lastrup fortæller, at de er klar over, at deres søn i dag har en større tilknytning til plejemoren end til dem. De er derfor med på, at det vil kræve en længere overgangsperiode, hvis afgørelsen bliver ændret, og de får en ny chance for at blive forældre.

»Men vi bliver ved med at kæmpe for at få ham hjem til os,« siger René Erland Jensen.